

[**Knud Kristensen.**]

terer for, at man saa ikke gaar endnu videre med Administration og Indgreb — om det da er muligt.

Christmas Møller: Efter de Bemærkninger, den højtærede Handelsminister har fremsat her angaaende Ansvar for Diskontoforhøjelsen, og maaske navnlig efter de Udtalelser, som den højtærede Landbrugsminister ifølge Referater har fremsat ved et Møde i Vestjylland for et Par Dage siden, hvor han gav Udtryk for, at han vilde tage Ansvar for denne Politik, ud fra den Betragtning, at *han* i hvert Fald ikke mente, at han var kløgere end Nationalbanken — og det maa han jo selv vide — efter disse Udtalelser tror jeg ikke længere, man behøver at diskutere Spørgsmaalet om Ansvar for Diskontoforhøjelsen. Det er fuldkommen klart — det sagde Handelsministeren ogsaa —, at Nationalbanken i Henhold til Lov og Regler har henvendt sig til ham om Sagen. Det er vel ogsaa nogenlunde klart, at den højtærede Minister i hvert Fald ikke har optaget nogen særlig Diskussion med Nationalbanken om dette Spørgsmaal, at han ikke paa nogen Maade har søgt at gøre sin Indflydelse gældende i Retning af, at man ikke skulde foretage en saadan Forhøjelse, og derfor synes jeg, man lige saa godt kan ende denne Diskussion med at fastslaa, at naturligvis har Regeringen sammen med Nationalbanken Ansvar for det, der er sket.

Jeg skal ikke her anstille Betragtninger over, om det har været økonomisk rigtigt af Regeringen eller ej, men man har Lov til med meget stor Styrke at fremhæve, at de to Regeringspartier, med Regeringen i Spidsen, i ganske særlig Grad har givet Udtryk for, at der skulde gennemføres en Rentesænkningspolitik. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at den nyvalgte Formand for De samvirkende danske Husmandsforeninger, det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, for ikke lang Tid siden rejste rundt i Landet og sagde, at det kom an paa, var Rentesænkningspolitikken. Det, jeg har villet understrege, er det fuldkommen uholdbare — for at bruge et meget mildt Udtryk — i Regeringens Politik paa dette Punkt. Jeg har villet pege paa, hvorledes den har agiteret paa een Maade og saa bagefter har handlet paa en helt anden Maade.

Dernæst vil jeg gerne gøre en Bemærkning om Valutacentralsystemets Nødvendighed og Traktaternes Indhold. Det, det efter min Mening kommer an paa, er, at

man, baade hvor det drejer sig om Traktatforhandlingerne, og hvor det drejer sig om Forhandlingerne her paa Rigsdagen, søger at forme Systemet saaledes, at vi behøver saa faa Indgreb som muligt. Jeg nægter ikke, at man kan være nødt til Indgreb, at man kan være nødt til at have visse Varer bundne — men er det nødvendigt, at det sker i saa voldsomt et Omfang, som der her er Tale om?

Endelig vil jeg gerne her — i den korte Bemærkning, som det jo i Virkeligheden kun er man har — sige til den højtærede Handelsminister, at jeg synes, han maa forklare Bestemmelsen i Lovforslaget § 3 om det „forbrugsbegrænsende“ bedre og stærkere, end han har gjort det. I en Artikel i den socialdemokratiske Provinspresse i Lørdags fremhæves just Udtrykket „forbrugsbegrænsende Foranstaltninger“ i § 3 meget stærkt; jeg kan ikke faa Tid til at citere, men kun til at nævne, at der i denne socialdemokratiske Artikel staar: Hvad Mening er der i de 50 Mill. Kr., vi anvender til Turisme, hvad Mening er der i Kornindførselen, nævnt altsaa i Forbindelse med Spørgsmaalet om Forbrugsbegrænsning? Desuden fremsættes Forlyden der hæftet til Benzin og Kaffe. Jeg synes virkelig, at det maa være den højtærede Handelsministers og Regeringens Pligt her ved første Behandling af Lovforslaget — ogsaa for at man ikke skal komme i den Situation, at det berettiget kunde siges, at man vilde skjule noget — at fortælle, hvad Meningen er med paa den Maade at profetere, at nu skal der en Række nye Indskrænkninger til paa en lang Række Omraader. Vilde det dog ikke være rigtigt, om Handelsministeren lettede en lille Smule paa Laaget over de Nyheder, som denne Artikel utvivlsomt bebuder?

Rager: Jeg vil gerne takke den højtærede Handelsminister for den imødekomende Besvarelse, som jeg fik paa forskellige af mig under min Tale fremsatte Bemærkninger.

Jeg udtalte under mine Bemærkninger, at jeg haabede, at Grosserer-Societetet, naar dette Lovforslag nu blev vedtaget, i højere Grad end hidtil vilde arbejde med i Administrationen i den Aand, som man maatte forvente. Jeg er derfor blevet i nogen Grad skuffet ved at høre den Tale, som det ærede Medlem Hr. Prieme holdt her i Gaar, for det ærede Medlem har jo ved Lejlighed pointeret, at det ærede Medlem staar her som Grosserer-Societetets og Handelens Repræsentant. Jeg tør ikke bestride, at det ærede Medlem kan sige dette, da han er